

то на въглеродните изотопи става с еднаква скорост, не се нарушава процентното съдържание на радиовъглерод. Но на друго място той казва: „Макар че в химическо отношение C^{14} е идентичен на C^{12} , голямото му атомно тегло непременно ще се прояви като резултат от природните процеси. Механизмът за обмяна между атмосферния въглероден газ и океанския карбонат предизвиква по-голяма (с 1, 2%) концентрация на C^{14} в карбонатите; и обратното, фотосинтезът на атмосферната въглена киселина в растителния свят на земята води до ПО-МАЛКА (средно от 3, 7%) концентрация на C^{14} в него [986], с. 159.

Крег дава следната таблица за разпределянето на въглерода и радиовъглерода в различните части на обменния резервоар [1080], също и [986], 143.

	Кол-го въглерод, Трилиони тонове	Ефект на разпада на C^{14}
Атмосфера	0.64	1.037
Биосфера на земята (живата)	0.3	1.000
Хумус	0.1	1.000
Биосфера на морето	0,01	1.024
Соли и орг. вещества, разтворени в морето	2,72	1.024
Неорг. вещества в морето	35.4	1.049

Оттук следва, че **НАЙ-МАЛКО РАДИОВЪГЛЕРОД ИМА В БИОСФЕРАТА И В ХУМУСА, А НАЙ-МНОГО – В НЕОРГАНИЧНИТЕ ВЕЩЕСТВА И МОРСКАТА ВОДА.**

В книгата [110] не се обсъжда въпросът за разликата в скоростта на окисляване на въглеродните изотопи при процесите на гниене, но горе посочените данни ни карат да предполагаме, че разликата трябва да е напълно забележима. Във всеки случай **ПРОЦЕСЪТ НА ОКИСЛЯВАНЕТО НА ВЪГЛЕРОДА Е ОБРАТЕН ПРОЦЕС СПРЯМО ПРОЦЕСА НА НЕГОВАТА ФОТОСИНТЕЗА ОТ АТМОСФЕРЕН ГАЗ И ЗАТОВА ИЗОТОПЪТ C^{14} ТРЯБВА ДА СЕ ОКИСЛЯВА ПО-БЪРЗО (С ПО-ГОЛЯМА ВЕРОЯТНОСТ) ОТ ИЗОТОПА C^{12} . ОТТУК СЛЕДВА, ЧЕ В ГНИЕЩИТЕ (ИЛИ ГНИЛИ) ОБРАЗЦИ КОНЦЕНТРАЦИЯТА НА РАДИОВЪГЛЕРОДА C^{14} ТРЯБВА ДА НАМАЛЯВА. И ОТ ТОВА ОБРАЗЦИТЕ СТАВАТ „ПОДРЕВНИ“, ОТКОЛКОТО СА В ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ. Това е единият от**